

Noget kan sikkert ogsaa anføres til Bedste for den Anskuelse, som, saavidt jeg erindrer, det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch) i Fjor var ibrig Talmand for, nemlig at gjøre Fødestedet til Forsørgelsekommune; men det forekommer mig, at ingen af alle de Argumenter, der ere fremkomne fra det ærede Medlem og Andre, der have udtalt sig i lignende Retning, ere vægtige nok til at bringe os til at gjøre en saa gennemgribende Forandring, som her er Tale om. Man maatte have Sagen ganske anderledes oplyst, og have ganske anderledes sikkre og uimodsigelige Argumenter at støtte sig til for at gaa til en saa gennemgribende Forandring. Navnlig kan jeg ikke finde Andet, end at Regjeringen med en vis Føie kan, som den har gjort i Motivene, henbise til, at vi allerede en Gang her i Landet have haft tortere Forsørgelsestid; men at man efter Provindsfalsændernes vel motiverede Andragende gik bort derfra. Jeg skal hermed paa ingen Maade sige, at jeg for mit Vedkommende har taget et endeligt Standpunkt i Sagen. Jeg har ikke været i Stand til at danne mig nogen endelig begrundet Mening derom, men mener kun, at man maa billige, at Regjeringen, naar der ikke foreligger sikkre Argumenter og sikkre statistisk Materiale, da er bleven ved det Gamle. Imidlertid forekommer det mig dog ogsaa, at der er Adskilligt at anføre mod dette Forslag, og det er Ting, som, saa vidt jeg har forstaaet, ikke ere blevene meget stærkt fremhævede af nogen tidligere æret, Taler. Jeg skal for det Første bemærke, at Forslaget efter min Mening paa ingen Maade er saa fylldig motiveret som det vilde være ønskeligt. Det er en gammel Svaghed her i Landet, at der indbringes baade private Lovforslag og Regjeringsforslag, som ere meget magert motiverede. Efter hvad jeg kjender til Lovgivningsarbejdet i andre Lande, tror jeg ikke, der er noget andet Land, hvor man gennemgaaende nøies med saa magre Motiveringer for Lovforslag, som hos os. Det kan nu være ret undskyldeligt og ret forklarligt for de private Lovforslags Vedkommende. Det ligger i Virkeligheden meget sjældent indenfor private Folks Øyne at kasse saa fylldige Oplysninger, som ønskeligt er; men indenfor Regjeringens Øyne maatte det ligge, og i Virkeligheden har Regjeringen ogsaa selv i den sidste Tid bidraget Noget til at drive Forandringerne paa dette Punkt i Veiret. Netop den høitærede Indenrigsminister har ved to Forslag, han har forelagt Landssthinget i Fjor og i Nar, i Virkeligheden, om jeg saa maa sige, sat Reforden noget i Veiret, det er Forslagene om Sygeforsikring og

Ulykkesforsikringer. Forslagene fremtraadte med en virkelig smuk og fylldig Motivering. Hvad Mening man end kan have om Forslagene enkelte Bestemmelser, maa man indrømme, at det er Forslag, der ere grundigt gennemarbejdede, først af Kommissionen, dernæst af Regjeringen, saa at Bestemmelserne, der foreslaas, hvad man ellers vil mene om dem, i hvert Tilfælde fremkomme som et Resultat af et virkeligt Arbejde. Det kan man derimod ikke ganske sige om dette Forslag. Hvis man sammenligner det, her er fremkommet, med det Materiale, som Fattigkommissionen fremkom med for c. 20 Nar siden, saa tror jeg ikke, man kan sige, at den her foreliggende Motivering blot i mindste Maade naaer op til at kunne sammenlignes i Grundighed og Klarhed med det, der er fremkommet fra Kommissionen. Og vil man sige: Ja, men dette Forslag er for en væsentlig Del bygget paa den daværende Kommissions Arbejde, svarer jeg dertil, at saaledes kan man ikke bære sig ad med sociale Forslag, man kan ikke lade et socialt Forslag af saa indgribende Betydning som dette bygge paa et Arbejde fra en Kommission, der var nedlagt for 20 Nar siden. Der er ogsaa adskillige Ting, som det vilde have været meget ønskeligt, om Regjeringen havde faaet statistisk oplyst, om ikke i strengeste Forstand videnskabelig statistisk oplyst, saa dog oplyst saa godt, som det var Regjeringen muligt med den Tid, der stod til Raadighed. Der blev i det Udvalg, der var nedlagt i Fjor over det privat indbragte Forslag, af hvilket Udvalg jeg havde den Ære at være Medlem, udtalt det Ønske, at Regjeringen vilde fremskaffe en Statistik over de Fattigforsørgedes Hjemsted, altsaa stasse os at vide, hvad den uregtelig kunde gjøre ved Henvendelse til de kommunale Autoriteter, hvilke Hjemsteder de Fattigforsørgede havde paa en vis given Tid. Vi ønskede at vide f. Ex., hvor mange af de i Kjøbenhavn og vist givet Nar Fattigforsørgede der havde Hjemsted udenfor Kjøbenhavn, og noget lignende for Kjøbstædernes og Landets Vedkommende; Spørgsmaalet fremkom netop i Anledning af Spørgsmaalet om at gjøre Fødestedet til Forsørgelsekommune; der har det jo gennemgribende Betydning at vide, hvad Virkning det vil have paa Fordelingen af Udgifterne mellem Land og By. Et af de væsentligste Argumenter, der kan anføres mod at gjøre Fødestedet til Forsørgelsekommune, er Hensynet til, at det vilde være meget uretferdigt lige oversfor Landskommunerne, idet disse efter al Sandsynlighed derved vilde faae uforholdsmæssig større Byrder end nu, og navnlig Kjøbenhavn vilde